

**BROSZURA INFORMACYJNA
DO ZAŁĄCZNIKA PIT/O
SKŁADANEGO WRAZ Z ZEZNANIEM PIT-28, PIT-36 LUB PIT-37 ZA 2014 ROK**

ZAŁĄCZNIK PIT/O jest przeznaczony dla podatników korzystających z odliczeń od dochodu (przychodu) lub od podatku, z wyjątkiem odliczeń wydatków mieszkaniowych.

Załącznik PIT/O należy wypełniać równocześnie z zeznaniem.

W przypadku łącznego opodatkowania dochodów małżonków składa się wspólny załącznik PIT/O. Jeżeli z odliczeń korzysta zarówno mąż jak i żona, należy wypełnić odpowiednie pozycje „podatnik” jak również pozycje „małżonek”. Jeżeli małżonkowie opodatkowują swoje dochody indywidualnie i każdy z nich korzysta z odliczeń, załącznik PIT/O wypełnia i dołącza do swojego zeznania każdy z małżonków, podając w nim dane identyfikacyjne obojga małżonków.

Wysokość wydatków podlegających odliczeniu od dochodu (przychodu) lub od podatku ustalana jest na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie, o których mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, oraz w odrębnych ustawach. Dowodów tych nie należy dołączać do zeznania, należy je jednak przechowywać do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Część A

W części tej należy podać dane identyfikacyjne podatników składających załącznik, tj. nazwisko, pierwsze imię i datę urodzenia. **Część A.2.** należy wypełnić w przypadku łącznego opodatkowania dochodów małżonków oraz w przypadku, gdy małżonkowie rozliczają się indywidualnie i każdy z nich korzysta z odliczeń w PIT/O.

Część B

Wypełniają podatnicy korzystający z odliczeń od dochodu (przychodu), o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2b, 5, 6, 6a i 9 oraz art. 26c ustawy lub z odliczeń darowizn na podstawie odrębnych ustaw. Odliczeniu podlegają:

1. Darowizny, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy, tj. darowizny przekazane na cele:

- a) określone w art. 4¹⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, organizacjom, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3²⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego

¹⁾ Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.), sfera zadań publicznych, o której mowa w tej ustawie, obejmuje m.in. zadania w zakresie:

- pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób,
- wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
- działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym,
- działalności charytatywnej,
- podtrzymywania i upowszechnienia tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej,
- działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego,
- ochrony i promocji zdrowia,
- działalności na rzecz osób niepełnosprawnych,
- promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy,
- działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn,
- działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym,
- nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania,
- wypoczynku dzieci i młodzieży,
- kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego, wspierania i upowszechniania kultury fizycznej,
- ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego,
- turystyki i krajoznawstwa,
- ratownictwa i ochrony ludności, pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych,
- konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą,
- przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym.

²⁾ Organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, to:

i o wolontariacie, lub równoważnym organizacjom określonym w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, realizującym te cele (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.a ustawy),

- b) kultu religijnego (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.b ustawy),
- c) krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi, zgodnie z art. 6 ustawy o publicznej służbie krwi³⁾, w wysokości ekwiwalentu pieniężnego za pobraną krew określonego przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o publicznej służbie krwi (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.c ustawy).

Prawo do odliczenia darowizny, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 9 lit.a ustawy, na rzecz organizacji określonej w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącej działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, przysługuje podatnikowi pod warunkiem:

- udokumentowania przez podatnika oświadczeniem tej organizacji, iż na dzień przekazania darowizny była ona równoważną organizacją do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3²⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, realizującą cele określone w art. 4¹⁾ ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i prowadzącą działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych oraz
- istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium organizacja posiada siedzibę.

Łączna kwota odliczeń z tytułów określonych w art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty stanowiącej **6% dochodu** (odpowiednio – 6% przychodu wykazywanego w zeznaniu PIT-28).

Jednocześnie należy pamiętać, iż odliczeniu na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy, nie podlegają darowizny poniesione na rzecz osób fizycznych, a także osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.

- 2. Darowizny wynikające z odrębnych ustaw.** W wierszu tym wpisuje się darowizny przekazane na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, wynikające z ustaw regulujących stosunek Państwa do poszczególnych kościołów. Na przykład, zgodnie z postanowieniami art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169, z późn. zm.), „darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym i podatkiem wyrównawczym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz – w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny – sprawozdanie

-
- organizacje pozarządowe niebędące jednostkami sektora finansów publicznych, w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, i niedziałające w celu osiągnięcia zysku osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4 ww. artykułu,
 - stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego,
 - osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego,
 - spółdzielnie socjalne,
 - spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2014 r. poz. 715), które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników.

³⁾ Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2014 r. poz. 332).

o przeznaczeniu jej na tę działalność. W odniesieniu do darowizn na inne cele mają zastosowanie ogólne przepisy podatkowe”.

Podatnicy korzystający z odliczenia z tytułu darowizn w PIT/O wykazują zarówno kwotę dokonanego odliczenia (**część B**), jak i kwotę przekazanej darowizny oraz dane pozwalające na identyfikację wszystkich obdarowanych (**część D**).

W przypadku, gdy część D załącznika PIT/O jest niewystarczająca do podania informacji o wszystkich przekazanych darowiznach i o obdarowanych podmiotach, należy wypełnić kolejny(e) załącznik(i) PIT/O wykazując w nim(ch) **jedynie** identyfikator podatkowy (poz. 1 lub 2), kolejny numer załącznika (poz. 4), dane identyfikacyjne i adres obdarowanego oraz wysokość przekazanej darowizny, o których mowa w części D załącznika. Łączną liczbę składanych załączników PIT/O należy podać w zeznaniu podatkowym.

Uwaga! Odliczenie z tytułu darowizn (wiersz 1 i 2) stosuje się, jeżeli wysokość darowizny pieniężnej jest udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek płatniczy obdarowanego lub jego rachunek w banku, inny niż rachunek płatniczy, a w przypadku darowizny innej niż pieniężna – dowodem, z którego wynikają dane identyfikujące darczyńcę oraz wartość przekazanej darowizny wraz z oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu. W przypadku dawców krwi wysokość darowizny ustala się na podstawie zaświadczenia jednostki organizacyjnej realizującej zadania w zakresie pobierania krwi o ilości bezpłatnie oddanej krwi lub jej składników przez krwiodawcę.

Jeżeli przedmiotem darowizny są towary opodatkowane podatkiem od towarów i usług, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru wraz z podatkiem od towarów i usług ustalonym zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne (**art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy**). Za ww. wydatki uważa się wydatki poniesione na:

- adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego,
- zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym,
- odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne,
- opłacenie przewodników osób niewidomych I⁴⁾ lub II⁵⁾ grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa – w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,
- utrzymanie przez osoby niewidome i niedowidzące zaliczone do I lub II grupy inwalidztwa oraz osoby z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczone do I grupy inwalidztwa psa asystującego, o którym mowa w ustawie o rehabilitacji zawodowej, w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,

⁴⁾ Ilekroć jest mowa o osobach zaliczonych do I grupy inwalidztwa, należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono: całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji albo znaczny stopień niepełnosprawności.

⁵⁾ Ilekroć jest mowa o osobach zaliczonych do II grupy inwalidztwa, należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono: całkowitą niezdolność do pracy albo umiarkowany stopień niepełnosprawności.

- opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- opłacenie tłumacza języka migowego,
- kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia,
- leki – w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą **100 zł**, jeżeli lekarz specjalista stwierdził, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo,
- odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 - a) osoby niepełnosprawnej – karetką transportu sanitarnego,
 - b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 – również innymi środkami transportu niż karetką transportu sanitarnego,
- używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16 roku życia, dla potrzeb związanych z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne – w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,
- odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
 - a) na turnusie rehabilitacyjnym,
 - b) w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia.

Odliczeniu nie podlegają te z ww. wydatków, które zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zakładowego funduszu aktywności, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych albo zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. Jeżeli wydatki były częściowo sfinansowane (dofinansowane) z tych funduszy (środków), odliczeniu podlega różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną (dofinansowaną) z tych funduszy (środków) lub zwróconą w jakiegokolwiek formie.

Warunkiem odliczenia ww. wydatków jest posiadanie przez osobę, której dotyczy wydatek, dokumentów stwierdzających ich poniesienie oraz jednego z niżej wymienionych orzeczeń:

- 1) orzeczenia o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) decyzji przyznającej rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową albo rentę socjalną,
- 3) orzeczenia o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, wydanego na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) orzeczenia o niepełnosprawności, wydanego przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących do dnia 31 sierpnia 1997 r.

W przypadku wydatków limitowanych (np. utrzymanie psa asystującego, opłacenie przewodnika osoby niewidomej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa) nie jest wymagane posiadanie dokumentów stwierdzających ich **wysokość**, jednakże na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej podatnik jest obowiązany przedstawić dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia, w szczególności:

- 1) wskazać z imienia i nazwiska osoby, które opłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika;

- 2) okazać certyfikat potwierdzający status psa asystującego;
- 3) okazać dokument potwierdzający zlecenie i odbycie niezbędnych zabiegów leczniczo-rehabilitacyjnych.

Odliczeń z tytułu wydatków poniesionych na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych mogą dokonywać również podatnicy, na których utrzymaniu są następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie – jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekroczyły kwoty **9 120 zł**.

4. Zwrot nienależnie pobranych świadczeń, które uprzednio zwiększyły dochód podlegający opodatkowaniu (w kwotach uwzględniających pobrany podatek), jeżeli nie zostały one potrącone przez płatnika (art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy).

Odliczeniu podlegają zarówno zwroty dokonane w roku podatkowym, jak i w latach 2010-2013 (w części, w jakiej nie znalazły pokrycia w dochodzie za te lata). Zgodnie bowiem z art. 26 ust. 7h ustawy kwota dokonanych w roku podatkowym zwrotów nienależnie pobranych świadczeń, przekraczająca kwotę dochodu, może być odliczona od dochodu uzyskanego w najbliższych kolejno po sobie następujących 5 latach podatkowych.

5. Wydatki z tytułu użytkowania sieci Internet (art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy).

Odliczenie z tytułu użytkowania sieci Internet przysługuje podatnikowi wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata nie korzystał z tego odliczenia. Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet, niezależnie od miejsca w którym się z niej korzysta jak i formy dostępu, np. w domu (łącze stałe, bezprzewodowe, w tym za pomocą urządzeń mobilnych) jak i w kawiarence internetowej. Ulga jest limitowana. Maksymalne odliczenie podatnika w skali całego roku nie może przekroczyć **760 zł**. Odliczenie stosuje się, pod warunkiem posiadania dokumentów stwierdzających ich poniesienie, np. faktury w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

Podatnik, który z ulgi internetowej po raz pierwszy skorzystał w zeznaniu podatkowym za 2013 r., może skorzystać z tego odliczenia wyłącznie za rok 2014.

Zgodnie z art. 26 ust. 13a ustawy, wydatki na cele określone w art. 26 ust. 1 ustawy, podlegają odliczeniu od dochodu, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały odliczone od przychodu na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.) albo nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

6. Wydatki na nabycie nowych technologii (art. 26c ustawy).

Za nowe technologie uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu odrębnych przepisów. Z kolei, przez nabycie nowej technologii rozumie się nabycie praw do wiedzy technologicznej, o której mowa wyżej, w drodze umowy o ich przeniesienie, oraz korzystanie z tych praw.

Prawo do odliczeń przysługuje podatnikowi uzyskującemu przychody ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy, tj. z pozarolniczej działalności gospodarczej. Kwota odliczeń nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z tego źródła. Prawo do odliczeń nie przysługuje podatnikowi, jeżeli w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia.

Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii, uwzględnionych w wartości początkowej, w części, w jakiej

została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono przedmiotowe wydatki. W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Odliczenia związane z nabyciem nowej technologii nie mogą przekroczyć 50% kwoty ustalonej zgodnie z art. 26c ust. 5 i 6 ustawy.

Uwaga! Wyżej przytoczone informacje nie odzwierciedlają pełnego brzmienia art. 26c ustawy. Dlatego też przed dokonaniem odliczenia w zeznaniu podatkowym wskazane jest zapoznanie się ze wszystkimi regulacjami dotyczącymi przedmiotowej ulgi.

7. Wpłaty na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE) (art. 26 ust. 1 pkt 2b ustawy).

W wierszu tym należy wykazać kwotę wpłat na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE) dokonanych przez podatnika w roku podatkowym, do wysokości określonej w przepisach o indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

Wysokość wpłat na IKZE określona jest w art. 13a ust. 1–4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1147). Stosownie do tych przepisów wpłaty dokonywane na IKZE nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,2-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o przewidywanym budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone. W 2014 r. limit ten wynosi 4 495,20 zł.

Wpłaty dokonywane przez małoletniego na IKZE nie mogą przekroczyć dochodów uzyskanych przez niego w danym roku z pracy wykonywanej na podstawie umowy o pracę. Nie mogą być one również wyższe od kwoty rocznego limitu (art. 13a ust. 7 ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego).

Jeżeli w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. oszczędzający przeniósł środki zgromadzone na indywidualnym koncie emerytalnym (IKE) na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE), środki te uznaje się za wpłatę na IKZE. Wpłata ta podlegała odliczeniu od dochodu w ramach limitu przysługującego w roku podatkowym 2012. Nadwyżka ponad przysługujący w tym roku limit odliczenia podlega odliczeniu w latach następnych. Oszczędzający musi jednak pamiętać, iż w okresie, w którym dokonuje odliczeń od dochodu środków przeniesionych z IKE na IKZE nie przysługuje mu prawo dokonywania wpłat na IKZE.

Część C

Wypełniają osoby korzystające z odliczeń od podatku.

1. Ulga za wykształcenie uczniów lub z tytułu zatrudnienia pracowników w celu przygotowania zawodowego, przyznana na podstawie decyzji urzędu skarbowego.

Podstawa prawna:

- art. 13 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1956, z późn. zm.),
- art. 4 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 202, poz. 1958, z późn. zm.).

Z ulgi uczniowskiej mogą korzystać podatnicy, którym ulga ta została przyznana na podstawie decyzji wydanej przez organ podatkowy. Odliczeniu z tego tytułu podlegają kwoty ulg przyznanych przed dniem 1 stycznia 2006 r., które nie znalazły pokrycia w podatku dochodowym obliczonym za lata poprzedzające 2006 r., jak również kwoty ulg przyznanych na podstawie ww. przepisów po dniu 1 stycznia 2006 r.

2. Składki na ubezpieczenia społeczne opłacone przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe z tytułu zawarcia umowy aktywizacyjnej z osobą bezrobotną (art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2007 r.).

Zgodnie z art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2007 r., odliczenie przysługuje osobie prowadzącej gospodarstwo domowe, która zgodnie z przepisami o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawarła umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonywania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym i poniosła z tego tytułu wydatki z własnych środków na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne. Odliczenie przysługuje po każdym okresie 12 miesięcy nieprzerwanego trwania tej umowy, pod warunkiem, że:

- zawarta umowa aktywizacyjna została zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy, a fakt jej zawarcia został potwierdzony zaświadczeniem,
- poniesione wydatki zostały udokumentowane dowodami stwierdzającymi ich poniesienie.

Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe z tytułu opłacenia z własnych środków składek na ubezpieczenia społeczne osoby zatrudnionej w ramach umowy aktywizacyjnej, określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynął okres 12 miesięcy nieprzerwanego trwania umowy aktywizacyjnej.

Począwszy od 2007 r. omawiana ulga funkcjonuje wyłącznie na zasadzie praw nabytych. Stosownie bowiem do art. 1 pkt 29 i art. 11 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588, z późn. zm.), *osoba prowadząca gospodarstwo domowe zachowuje prawo do odliczenia, o którym mowa w art. 27e ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., z tytułu wydatków ponoszonych do końca obowiązywania umowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2007 r. Powyższa zasada nie ma zastosowania do wydatków ponoszonych w związku z przedłużeniem umowy, o której mowa wyżej, dokonanych po dniu 31 grudnia 2006 r.*

3. Ulga z tytułu wychowywania dzieci (art. 27f ustawy).

Prawo do ulgi przysługuje podatnikowi podatku dochodowego od osób fizycznych, uzyskującemu dochody opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej.

Za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym podatnik w stosunku do małoletniego dziecka:

- 1) wykonywał władzę rodzicielską,
- 2) pełnił funkcję opiekuna prawnego, jeżeli dziecko z nim zamieszkiwało,
- 3) sprawował opiekę poprzez pełnienie funkcji rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy zawartej ze starostą

podlega odliczeniu od podatku kwota w wysokości:

- 92,67 zł na pierwsze i drugie dziecko (za cały rok 1 112,04 zł na dziecko),
- 166,67 zł na trzecie dziecko (za cały rok 2 000,04 zł),
- 225,00 zł na czwarte i każde kolejne dziecko (za cały rok 2 700,00 zł na dziecko).

Odliczenie nie przysługuje, jeżeli podatnik wykonywał władzę rodzicielską, pełnił funkcję opiekuna prawnego lub sprawował opiekę poprzez pełnienie funkcji rodziny zastępczej wyłącznie **w stosunku do jednego** małoletniego dziecka i jednocześnie dochody podatnika:

- a) pozostającego przez cały rok podatkowy w związku małżeńskim i jego małżonka, przekroczyły w roku podatkowym kwotę 112 000 zł,
- b) niepozostającego w związku małżeńskim (w tym również przez część roku podatkowego), przekroczyły w roku podatkowym kwotę 56 000 zł, za wyjątkiem podatnika samotnie wychowującego małoletnie dziecko wymienionego w art. 6 ust. 4 ustawy, do którego ma zastosowanie kwota dochodu w wysokości 112 000 zł.

Za dochody, o których mowa powyżej, uważa się dochody uzyskane łącznie w danym roku podatkowym, do których mają zastosowanie zasady opodatkowania określone w art. 27, art. 30b i art. 30c ustawy, pomniejszone o kwotę składek na ubezpieczenia społeczne, zapłaconych przez podatnika lub potrąconych w roku podatkowym przez płatnika ze środków podatnika.

Odliczenie dotyczy łącznie obojga rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo rodziców zastępczych pozostających w związku małżeńskim. Kwotę tę mogą odliczyć od podatku w częściach równych lub w dowolnej proporcji przez nich ustalonej.

Jeżeli w tym samym miesiącu w stosunku do dziecka wykonywana była władza rodzicielska, pełniona funkcja opiekuna prawnego lub rodziny zastępczej, to za ten miesiąc każdy z podatników może odliczyć 1/30 przysługującej kwoty odliczenia za każdy dzień sprawowania pieczy nad dzieckiem.

Na powyższych zasadach z odliczenia może również skorzystać podatnik, który – w związku z wykonywaniem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego oraz w związku ze sprawowaniem funkcji rodziny zastępczej – utrzymywał w roku podatkowym pełnoletnie dziecko, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy, tj.:

- które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywało zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkole, o której mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskało dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b w łącznej wysokości przekraczającej kwotę stanowiącą iloraz kwoty zmniejszającej podatek oraz stawki podatku, określonych w pierwszym przedziale skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, z wyjątkiem renty rodzinnej.

Z odliczenia nie mogą korzystać podatnicy, których dzieci prowadzą działalność gospodarczą opodatkowaną przy zastosowaniu 19% stawki podatkowej lub na zasadach tzw. ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych lub karty podatkowej, lub też podlegają przepisom ustawy o podatku tonazowym.

W części C formularza PIT/O podatnik rozliczający się indywidualnie w poz. 41 (a w przypadku łącznego opodatkowania dochodów małżonków – ewentualnie także małżonek w poz. 42) wpisuje kwotę ulgi na dzieci odliczaną w zeznaniu podatkowym.

Ponadto, w części E formularza PIT/O podatnik podaje numer PESEL dziecka, a w przypadku braku tego numeru – imię, nazwisko oraz datę urodzenia dziecka. Jednocześnie zaznacza za jaki czas przysługuje mu odliczenie oraz wpisuje kwotę przysługującego odliczenia z tytułu ulgi na dzieci.

Jeżeli suma kwot z poz. 7 części E załącznika PIT/O jest większa od kwoty z poz. 41 tego załącznika, podatnik wypełnia część uzupełniającą do zeznania podatkowego PIT-36 albo PIT-37 za 2014 r. (PIT/UZ).

4. Ulga, o której mowa w art. 27g ustawy.

Z ulgi tej ma prawo skorzystać podatnik, który podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, i uzyskał w roku podatkowym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dochody (przychody):

- ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy,
- z działalności wykonywanej osobiście,

- z pozarolniczej działalności gospodarczej,
- z praw majątkowych w zakresie praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, z wykonywanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej i publicystycznej, z wyjątkiem dochodów (przychodów) uzyskanych z tytułu korzystania z tych praw lub rozporządzania nimi,

które rozlicza na zasadach określonych w art. 27 ust. 9 albo 9a ustawy (tj. stosując metodę odliczenia proporcjonalnego).

Ulga polega na odliczeniu od podatku, obliczonego zgodnie z art. 27 ustawy, pomniejszonego o kwotę składki zdrowotnej, o której mowa w art. 27b ustawy, kwoty stanowiącej różnicę między podatkiem obliczonym przy zastosowaniu metody odliczenia proporcjonalnego a kwotą podatku obliczonego przy zastosowaniu do wyżej wymienionych przychodów metody wyłączenia z progresją.

Podatnik, uzyskujący przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowane ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, ma prawo dokonać zmniejszenia ryczałtu o kwotę ustaloną w powyższy sposób.

Odliczenia nie stosuje się, gdy określone dochody uzyskane zostały w krajach i na terytoriach określanych jako tzw. raje podatkowe, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. poz. 493).

Kwoty wydatków, wykazane w części C, podlegają odliczeniu od podatku, jeżeli nie zostały odliczone od podatku na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Broszura zawiera informacje podstawowe. W celu uzyskania szerszych informacji można zwrócić się do Krajowej Informacji Podatkowej (wybierając z telefonu stacjonarnego numer 0 801 055 055 lub z telefonu komórkowego numer 22 330 0330). Natomiast w przypadku wątpliwości dotyczących indywidualnych sytuacji podatnika należy zwrócić się do właściwego urzędu skarbowego.